

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 112/2024-49

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Petra Straku (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavných sťažnostiach sťažovateľa [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] korešpondenčná adresa G. Bethlena 26, Nové Zámky, proti postupu Slovenskej obchodnej inšpekcie, Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v Nitre pre Nitriansky kraj v konaní sp. zn. P 556/2022; 2394/04/2022 a jej opatreniu „Podnet-informácia“ z 21. júna 2023, proti postupu Úradu pre reguláciu sieťových odvetví v konaní sp. zn. 6553-2022-BA; 33166/2022-BA, proti postupu Slovenskej stavebnej inšpekcie, Inšpektorátu Nitra v konaní sp. zn. 23/2023-ssi 66 a jeho stanovisku z 2. júna 2023 takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**
2. Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 18. júla 2023 (ďalej len „prvá ústavná sťažnosť“) domáha vyslovenia porušenia svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a 4, čl. 46 ods. 2, čl. 48 ods. 2 a čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v spojení s porušením čl. 2 ods. 2, čl. 12 ods. 1 a čl. 13 ods. 4 ústavy, porušenia základných práv podľa čl. 11 ods. 1 a 4 a čl. 36 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), porušenia práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), porušenia práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) a porušenia práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu č. 12 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol č. 12“) postupom Slovenskej obchodnej inšpekcie, Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v Nitre pre Nitriansky kraj (ďalej len „SOI“) v konaní vedenom pod sp. zn. P 556/2022, 2394/04/2022 a jej opatrením z 21. júna 2023 a postupom Úradu pre reguláciu sieťových odvetví (ďalej len „ÚRSO“) v konaní vedenom pod sp. zn. 6553-2022-BA, 33166/2022-BA. Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd zrušil napadnuté opatrenie SOI a vec jej

vrátil na ďalšie konanie. Tiež navrhuje, aby ústavný súd zakázal SOI a ÚRSO pokračovať v porušovaní v petite označených základných práv a slobôd sťažovateľa (napadnutými postupmi v uvedených konaniach) a aby zakázal obchodnej spoločnosti Západoslovenská distribučná, a. s., pokračovať v porušovaní v petite označených základných práv a slobôd sťažovateľa. Sťažovateľ sa tiež domáha finančného zadosťučinenia celkovo 9 000 eur s tým, že SOI je mu povinná zaplatiť 3 000 eur, ÚRSO je povinný zaplatiť 3 000 eur a obchodná spoločnosť Západoslovenská distribučná, a.s., je povinná zaplatiť 3 000 eur. Sťažovateľ sa tiež domáha prednostného prerokovania jeho prvej ústavnej sťažnosti, spojenia vecí a ustanovenia právneho zástupcu. Prvá ústavná sťažnosť je vedená pod sp. zn. Rvp 1777/2023 a bola pridelená sudcovi spravodajcovi Petrovi Strakovi, podľa Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 1. januára 2023 do 31. decembra 2023 (ďalej len „rozvrh práce na rok 2023“) členovi tretieho senátu ústavného súdu.

2. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 18. júla 2023 (ďalej len „druhá ústavná sťažnosť“) domáha vyslovenia porušenia svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a 4, čl. 46 ods. 2 a čl. 47 ods. 2 a 3 ústavy v spojení s porušením čl. 2 ods. 2, čl. 12 ods. 1 a čl. 13 ods. 4 ústavy, porušenia základných práv podľa čl. 11 ods. 1 a 4 a čl. 36 ods. 2 listiny, porušenia práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, porušenia práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu a porušenia práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu č. 12 postupom Slovenskej stavebnej inšpekcie, Inšpektorátu Nitra (ďalej len „SSI“) v konaní vedenom pod sp. zn. 23/2023-ssi 66 a jej stanoviskom z 2. júna 2023. Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd zrušil napadnuté stanovisko SSI a vec jej vrátil na ďalšie konanie. Tiež navrhuje, aby ústavný súd zakázal SSI pokračovať v porušovaní v petite označených základných práv a slobôd sťažovateľa. Domáha sa tiež prednostného prerokovania svojej druhej ústavnej sťažnosti, spojenia vecí a ustanovenia právneho zástupcu. Druhá ústavná sťažnosť je vedená pod sp. zn. Rvp 1778/2023 a bola pridelená sudcovi spravodajcovi Miroslavovi Durišovi, podľa rozvrhu práce na rok 2023 členovi štvrtého senátu ústavného súdu.

3. S prihliadnutím na obsah ústavných sťažností plénum ústavného súdu v záujme hospodárnosti konania uznesením č. k. PLs. ÚS 18/2023-6 zo 6. septembra 2023 rozhodlo o spojení týchto vecí na spoločné konanie.

4. Pokiaľ ide o žiadosť sťažovateľa na spojenie všetkých jeho (aktuálne štyroch) ústavných sťažností, ústavný súd dospel k záveru, že len ústavné sťažnosti vedené pod sp. zn. Rvp 1777/2023 a sp. zn. Rvp 1778/2023 sú spôsobilé na prerokovanie v spoločnom konaní.

I.1.

5. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti vyjadril nespokojnosť s tým, ako SOI v jej napadnutom postupe a napadnutom opatrení SOI konštatovala, že po vykonanej kontrole voči spoločnosti Západoslovenská distribučná, a.s., Čulenova 6, Bratislava, nebolo zistené porušenie zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Jeho sťažnosť proti týmto záverom bola preskúmaná ešte dvakrát Ústredným inšpektorátom SOI (ďalej len „ÚI SOI“) (24. júla 2023 a 4. októbra 2023) a vyhodnotená ako neopodstatnená.

I.2.

6. Pokiaľ ide o napadnutý postup ÚRSO, sťažovateľ vo svojom podaní doručenom ÚRSO 21. októbra 2022 namietal neoprávnený odber elektrickej energie prostredníctvom nelegálne zriadenej prípojky. Podľa vyjadrenia ÚRSO daná problematika spadá do kompetencie SOI. Napádané dodržiavanie noriem STN tiež nespadá do kompetencie ÚRSO, a tak bolo sťažovateľovo podanie postúpené SOI. Sťažovateľ podal sťažnosť na ministerstvo, ktorej predmetom bol aj napadnutý postup ÚRSO. Ministerstvo ju postúpilo ÚI SOI a to následne ÚRSO, ktorý v odpovedi z 9. augusta 2023 sťažovateľa informoval, že nie je kompetentný na riešenie predmetu jeho sťažnosti.

I.3.

7. Sťažovateľ podal podnet z 25. októbra 2022, ktorý v daný deň aj doručil SSI, v ktorom žiadal o prešetrovanie „Elektrickej prípojky“ medzi rodinným domom na [REDAKOVANÉ], ktorého je vlastníkom, a rodinným domom na [REDAKOVANÉ]. Stavebníčkou mala byť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ]. SSI v odpovedi sp. zn. 23/2023-SSI 66/004 zo 16. februára 2023 uviedla, že pri miestnom šetrení bolo zistené, že rodinný dom na [REDAKOVANÉ], je odpojený od inžinierskych sietí a k elektrickej energii je pripojený prostredníctvom pripojovacieho kábla z rodinného domu na [REDAKOVANÉ]. Tento kábel nie je stavbou, stavebnou konštrukciou ani stavebným výrobkom. V zmysle § 43 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov nejde o stavbu ani drobnú stavbu a nevyžaduje sa tu stavebné povolenie, prípadne ohlásenie stavebnému úradu. Zároveň nejde o pripojenie stavby na verejné rozvodné siete a o pripojenie drobnej stavby na rozvodné siete. Po vykonaní štátneho stavebného dohľadu nebolo zistené žiadne porušenie stavebného zákona.

8. SSI na odvolanie sťažovateľa z 3. marca 2023 a následnú urgenciu z 31. mája 2023 reagovala v napadnutom stanovisku, kde uviedla, že štátny stavebný dohľad bol vykonaný a jeho výsledok bol sťažovateľovi zaslaný v odpovedi zo 16. februára 2023. Dodala, že jej právomoci a kompetencie ustanovuje stavebný zákon v § 98 – § 102 a § 123a, pričom je odborným orgánom, prostredníctvom ktorého Úrad pre územné plánovanie a výstavbu (predtým Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky) vykonáva hlavný štátny stavebný dohľad. SSI sťažovateľa upozornila, že z jeho podania vyplýva, že ide o občianskoprávny spor a ona nie je v zmysle § 123a ods. 3 stavebného zákona oprávnená sa ním zaoberať, čím vylúčila svoju vecnú príslušnosť.

9. Sťažovateľ podal 13. júna 2023 na Slovenskú stavebnú inšpekciu, Riaditeľstvo inšpekcie (ďalej len „riaditeľstvo“) sťažnosť proti napadnutému postupu SSI. Riaditeľstvo mu oznámením výsledku prešetrovania sťažnosti z 11. septembra 2023 uviedlo, že SSI mu odpovedalo v napadnutom konaní už listom zo 16. februára 2023. Následne SSI reagovalo na jeho odvolanie proti odôvodneniu, ktorým sa domáhal vydania nového stanoviska. To SSI vydal v podobe napadnutého stanoviska, kde odôvodnenie a závery pôvodného listu potvrdil. Riaditeľstvo sa plne stotožnilo so závermi SSI už v liste zo 16. februára 2023, kde sa malo SSI s vecou dostatočne a vyčerpávajúco vysporiadať, a preto riaditeľstvo vyhodnotilo sťažnosť sťažovateľa ako neopodstatnenú.

II.

10. Sťažovateľ argumentuje najmä nasledovným:

- a) SSI, ako aj riaditeľstvo si nesprávne vykladajú príslušné všeobecne záväzné právne predpisy vzťahujúce sa na vec sťažovateľa, pričom ide predovšetkým o predpisy technickej povahy.
- b) Argumentácia SOI, ÚI SOI, ÚRSO, SSI v napadnutých opatreniach, stanoviskách a pod., čiže reakciách na sťažovateľove podnety, je nedostatočná a arbitrárna.
- c) Sťažovateľ je toho názoru, že príslušné orgány nemajú záujem jeho situáciu riešiť, ale navzájom sa „kryť“ a zachovať *status quo*.

III.

11. Podstatou ústavnej sťažnosti je:

- a) porušenie základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a 4, čl. 46 ods. 2, čl. 48 ods. 2 a čl. 47 ods. 2 a 3 ústavy v spojení s porušením čl. 2 ods. 2, čl. 12 ods. 1 a čl. 13 ods. 4 ústavy, porušenie základných práv podľa čl. 11 ods. 1 a 4 a čl. 36 ods. 2 listiny, porušenie práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13 dohovoru, porušenie práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu a porušenie práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu č. 12 napadnutým postupom SOI, napadnutým opatrením SOI a napadnutým postupom ÚRSO.
- b) porušenie základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a 4, čl. 46 ods. 2 a čl. 47 ods. 2 a 3 ústavy v spojení s porušením čl. 2 ods. 2, čl. 12 ods. 1 a čl. 13 ods. 4 ústavy, porušenie základných práv podľa čl. 11 ods. 1 a 4 a čl. 36 ods. 2 listiny, porušenie práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, porušenie práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu a porušenie práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu č. 12 napadnutým postupom SSI a jej napadnutým stanoviskom.

III.1. K namietanému porušeniu uvedených práv (okrem práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) napadnutým postupom SOI a jej napadnutým opatrením:

12. Ústavný súd podotýka, že v zmysle zákona 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov je SOI prvostupňovým správnym orgánom a ÚI SOI druhostupňovým správnym orgánom. Z ústavnej sťažnosti sťažovateľa vyplýva, že sťažovateľ proti napadnutému postupu SOI a napadnutému listu „*Podnet – informácia*“ SOI z 21. júna 2023 podal sťažnosť, ktorej ÚI SOI oznámením o výsledku prešetrenia sťažnosti z 24. júla 2023 nevyhovel. Zároveň opakovane podal sťažnosť aj na Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“), ktoré jeho sťažnosti postúpilo v časti na ÚI SOI a v časti na ÚRSO. ÚI SOI postúpenú sťažnosť vyhodnotil ako opakovanú sťažnosť a oznámením o výsledku prešetrenia sťažnosti zo 4. októbra 2023 ju posúdil opäť ako neopodstatnenú. Sťažovateľ však nepodal správnu žalobu a neinicioval správne súdne konanie, čím znemožnil všeobecným súdom preskúmať a prípadne zvrátiť závery správnych orgánov.

13. Podľa § 132 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavná sťažnosť je neprípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal právne prostriedky, ktoré mu priznáva zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd. Sťažovateľ nemá podľa ústavy, zákona

o ústavnom súde a stabilizovanej judikatúry ústavného súdu na výber, ktorý z oboch ústavne existujúcich systémov súdnej ochrany využije, ale je povinný postupovať od súdnej ochrany poskytovanej všeobecnými súdmi k súdnej ochrane, na ktorú je kompetentný ústavný súd. Iba za predpokladu, že sťažovateľ vyčerpá všetky mu dostupné právne prostriedky súdnej a inej právnej ochrany svojho základného práva alebo slobody a pri ich uplatnení nie je úspešný, môže sa uchádzať o ochranu tohto základného práva alebo slobody sťažnosťou podanou ústavnému súdu podľa čl. 127 ods. 1 ústavy (m. m. I. ÚS 207/2020).

14. Sťažovateľ v podanej ústavnej sťažnosti priznáva, že si je vedomý princípu subsidiarity, no priamo na ústavný súd sa obrátil z dôvodu, že stav, ktorý sa pokúša zvrátiť, je dlhodobý, psychicky vyčerpávajúci a majúci negatívny dopad na zdravotný stav nielen jeho, ale aj jeho rodinných príslušníkov. Tieto dôvody však nemožno považovať za dôvody hodné osobitého zreteľa, preto neprichádzal do úvahy ani prípadný možný postup podľa § 132 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd nie je oprávnený zasahovať do princípu subsidiarity, na ktorom je postavený jeho vzťah k sústave všeobecných súdov. Preto ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa v tejto časti odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde z dôvodu jej neprípustnosti.

III.2. K namietanému porušeniu uvedených práv (okrem práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) napadnutým postupom ÚRSO:

15. V zmysle zákona č. 250/2012 Z. z. o regulácii v sieťových odvetviach v znení neskorších predpisov je ÚRSO správnym orgánom prvého stupňa a proti jeho rozhodnutiam sa možno odvolať. Sťažovateľ podal sťažnosť na ministerstvo, ktorej predmetom bol aj napadnutý postup ÚRSO. Ministerstvo ju postúpilo ÚRSO, ktorý v odpovedi z 9. augusta 2023 sťažovateľa informoval, že nie je kompetentný na riešenie predmetu jeho sťažnosti týkajúcej sa neoprávneného odberu elektriny, hodnotenia STN, rozhodovania o vlastníckych právach či hodnotenia konania iných orgánov štátnej správy. Sťažovateľ však nepodal správnu žalobu a neinicioval správne súdne konanie, čím znemožnil všeobecným súdom preskúmať a prípadne zvrátiť závery správnych orgánov.

16. Sťažovateľ ani v tomto prípade nesplnil dôvody hodné osobitého zreteľa, preto neprichádzal do úvahy ani prípadný možný postup podľa § 132 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd nie je oprávnený zasahovať do princípu subsidiarity, ktorého si je sťažovateľ vedomý a na ktorom je postavený jeho vzťah k sústave všeobecných súdov. Preto ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa v tejto časti odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde z dôvodu jej neprípustnosti

III.3. K namietanému porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým postupom SOI a napadnutým postupom ÚRSO:

17. Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že popri uvedení petitu je ďalšou povinnosťou sťažovateľa, aby svoju ústavnú sťažnosť náležite odôvodnil, t. j. aby čo najpresnejšie opísal skutkový stav, z ktorého vyvodzuje svoj procesný nárok na ochranu poskytovanú ústavným súdom. Okrem opísania skutkových okolností musí odôvodnenie ústavnej sťažnosti obsahovať najmä

právne argumenty a právne posúdenie predloženého sporu. Nedostatok odôvodnenia sťažnosti vyvoláva významné procesné dôsledky (I. ÚS 173/2022).

18. Pojem „zbytočné prietahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len s ohľadom na lehoty uvedené v zákone. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž ani v týchto prípadoch postup dotknutého orgánu verejnej moci nemusí vyznačovať takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 280/2020). Pre posúdenie prípadných prietahov v konaní orgánu verejnej moci sa preto o to viac vyžaduje náležité odôvodnenie ústavnej sťažnosti a aspoň čiastočný chronologický opis skutkového stavu či uvedenie konkrétnych skutočností umožňujúcich reálne posúdenie ich negatívneho materiálneho dopadu na osobu sťažovateľa a jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (I. ÚS 266/2021, ZNaU 88/2021).

19. Je nevyhnutné, aby odôvodnenie ústavnej sťažnosti obsahovalo vysvetlenie ústavných požiadaviek, s ktorými namietaný postup orgánu verejnej moci koliduje, a pritom musí byť preukázané, do akej miery rozporovaný postup štátneho orgánu zasahuje do označených práv sťažovateľa (m. m. rozhodnutie Spolkového ústavného súdu Spolkovej republiky Nemecko 1 BvR 1584/10 z 24. 8. 2010, odsek 3; rozhodnutie Spolkového ústavného súdu Spolkovej republiky Nemecko 1 BvR 2214/19 z 10. 12. 2019, odsek 13) (I. ÚS 708/2022).

20. Sťažovateľom predložená „argumentácia“ je založená len na pomerne strohom a všeobecnom konštatovaní, že v napadnutom konaní došlo k vzniku prietahov, no bez uvedenia konkrétnych skutočností umožňujúcich reálne posúdenie potenciálneho zásahu do základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Sťažovateľ zároveň v ústavnej sťažnosti ani len prípadné obdobia nečinnosti v napadnutom konaní nijako nekonkretizoval. Uviedol len dátumy piatich rozhodnutí ÚRSO o jeho sťažnostiach. Tie sú však v rozmedzí niekoľkých mesiacov. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh sa javí, že sťažovateľ namieta predovšetkým vzájomné postupovanie sťažností a podaní medzi SOI a ÚRSO v napadnutom konaní, čím mali byť porušené jeho práva.

21. Vzhľadom na uvedené a v spojení s § 43 ods. 1 zákona o ústavnom súde preto ústavný súd konštatuje nedostatočnosť odôvodnenia ústavnej sťažnosti sťažovateľa, čo je dôvodom na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde pre nesplnenie náležitostí ustanovených zákonom.

22. V závere ústavný súd poznamenáva, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej [§ 55 písm. a) zákona o ústavnom súde], a preto nie je vylúčené, aby sťažovateľ podal svoju ústavnú sťažnosť opakovane, avšak po splnení všetkých zákonných podmienok a s uvedením relevantnej skutkovej a právnej argumentácie.

III.4. K namietanému porušeniu uvedených práv SSI:

23. Ústavný súd podotýka, že v zmysle § 123a ods. 5 stavebného zákona sú jednotlivé inšpektoráty prvostupňovým správnym orgánom a riaditeľstvo inšpekcie druhostupňovým správnym orgánom. Z ústavnej sťažnosti sťažovateľa vyplýva, že sťažovateľ sa obrátil sťažnosťou na riaditeľstvo ako druhostupňový správny orgán, no bola ním vyhodnotená ako neopodstatnená. Sťažovateľ

však nepodal správnu žalobu a neinicioval správne súdne konanie, čím znemožnil všeobecným súdom preskúmať a prípadne zvrátiť závery správnych orgánov.

24. Ústavný súd konštatuje, že ani v tomto prípade neboli sťažovateľom splnené dôvody hodné osobitého zreteľa, čo vylučuje aj možný postup podľa § 132 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd nie je oprávnený zasahovať do princípu subsidiarity, ktorého si je sťažovateľ vedomý a na ktorom je postavený jeho vzťah k sústave všeobecných súdov. Preto ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa v tejto časti odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde z dôvodu jej neprípustnosti.

III.5. K žiadosti na ustanovenie právneho zástupcu:

25. Vo vzťahu k žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom je potrebné poznamenať, že ústavný súd môže v zmysle § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde ustanoviť fyzickej osobe alebo právnickej osobe právneho zástupcu (t. j. advokáta), ak taká osoba o to požiada, ak to odôvodňujú jej majetkové pomery a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Tieto tri predpoklady na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom musia byť splnené súčasne. Ak hoci len jeden z týchto predpokladov nie je splnený, nemožno právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom ustanoviť (m. m. III. ÚS 265/2014).

26. Ak ústavný súd pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti zistí, že v danej veci nie je daná jeho právomoc, ústavná sťažnosť je oneskorená, neprípustná alebo zjavne neopodstatnená, uvedený záver zároveň znamená, že v danej veci ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti, a teda nie je splnený jeden z predpokladov na vyhovie žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

27. Vzhľadom na výsledok posúdenia tejto ústavnej sťažnosti ústavným súdom (ako to vyplýva z predchádzajúcich častí odôvodnenia tohto uznesenia) je evidentné, že šlo o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti, teda v danom prípade neboli splnené podmienky na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom. Z tohto dôvodu ústavný súd tejto žiadosti sťažovateľa (podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde) nevyhovел (bod 2 výroku uznesenia).

28. Keďže ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol, bolo už bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa uvedenými v jej petite.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. februára 2024

Robert Šorl
predseda senátu